

PROTOCOL

TUSSEN

DE REPUBLIEK POLEN

EN

HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

tot wijziging van het Verdrag tussen de Republiek Polen en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 en het Protocol, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002

De Republiek Polen

en

het Koninkrijk der Nederlanden,

Geleid door de wens een Protocol te sluiten tot wijziging van het Verdrag tussen de Republiek Polen en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 (hierna te noemen “het Verdrag”) en het Protocol, ondertekend te Warschau op 13 februari 2002 (hierna te noemen “het Protocol bij het Verdrag”),

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

De titel en preambule van het Verdrag worden geschrapt en vervangen door de volgende titel en preambule:

**“VERDRAG
TUSSEN
DE REPUBLIEK POLEN
EN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING MET BETREKKING TOT
BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN HET VOORKOMEN VAN HET
ONTDUIKEN EN ONTWIJKEN VAN BELASTING**

De Republiek Polen

en

het Koninkrijk der Nederlanden,

Geleid door de wens hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen en hun samenwerking op het gebied van belastingzaken te verbeteren,

Voornemens dubbele belasting te vermijden voor de onder dit Verdrag vallende belastingen, zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing door middel van het ontduiken of ontwijken van belasting (daaronder begrepen het

gebruik van treaty-shopping-constructies die als doel hebben in dit Verdrag voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde rechtsgebieden),

Zijn het volgende overeengekomen:”.

Artikel 2

Artikel 1 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 1 PERSONEN OP WIE HET VERDRAG VAN TOEPASSING IS

1. Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.
2. Voor de toepassing van dit Verdrag worden inkomsten die zijn verkregen door of door tussenkomst van een entiteit of een constructie die op grond van de belastingwetgeving van een Verdragsluitende Staat als geheel of gedeeltelijk fiscaal transparant behandeld wordt, geacht inkomsten te zijn van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, maar uitsluitend voor zover die inkomsten door die Verdragsluitende Staat voor belastingdoeleinden behandeld worden als inkomsten van een inwoner van die Verdragsluitende Staat. In geen geval mogen de bepalingen van dit lid aldus worden uitgelegd dat ze afbreuk doen aan het recht van een Verdragsluitende Staat om de inwoners van die Verdragsluitende Staat te belasten.”

Artikel 3

In artikel 3 van het Verdrag:

1. Wordt, aan het eind van artikel 3, eerste lid, onderdeel i, van het Verdrag het leesteken “.” geschrapt en vervangen door het leesteken “;”.
2. Wordt na artikel 3, eerste lid, onderdeel i, van het Verdrag het volgende nieuwe onderdeel j ingevoegd:

“j. betekent de uitdrukking “erkend pensioenfonds” van een Staat een in die Staat opgerichte entiteit of constructie die op grond van de belastingwetgeving van die Staat als een afzonderlijke persoon behandeld wordt en:

i. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend opgericht en werkzaam is voor het beheren of het verzorgen van oudedagsvoorzieningen en ondergeschikte of toekomstige uitkeringen aan natuurlijke personen en als dusdanig gereguleerd wordt door die Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan; of

- ii. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend opgericht en werkzaam is om gelden te beleggen ten voordele van entiteiten of constructies zoals bedoeld in onderdeel i.”.

Artikel 4

In artikel 4 van het Verdrag:

1. Wordt het eerste lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking “inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat tevens de Staat zelf en elk staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan alsmede een erkend pensioenfonds van die Staat. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.”;

2. Wordt het derde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“3. Indien een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in onderlinge overeenstemming te bepalen van welke Verdragsluitende Staat de persoon voor de toepassing van dit Verdrag geacht wordt inwoner te zijn, daarbij rekening houdend met zijn plaats van werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand is gekomen en alle andere relevante factoren. Wanneer dergelijke overeenstemming ontbreekt, is die persoon niet gerechtigd tot enige belastingvermindering of -vrijstelling waarin dit Verdrag voorziet, behalve in de mate waarin en de wijze waarop de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten daarover overeengekomen zijn.”;

3. Wordt het vierde lid geschrapt.

Artikel 5

In artikel 5 van het Verdrag:

1. Wordt het vierde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking “vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruikmaken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of informatie in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere activiteit te verrichten;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting met als enig doel een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde activiteiten te verrichten,

mits die activiteit, of, in het geval van onderdeel f, het geheel van de activiteiten van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.”.

2. Wordt het vijfde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“5. Het vierde lid is niet van toepassing op een vaste bedrijfsinrichting die door een onderneming gebruikt of aangehouden wordt indien dezelfde onderneming of een nauw daarmee verbonden onderneming op dezelfde plaats of op een andere plaats in dezelfde Verdragsluitende Staat bedrijfsactiviteiten uitoefent, en

a. die plaats of die andere plaats voor de onderneming of voor de nauw daarmee verbonden onderneming een vaste inrichting vormt op grond van de bepalingen van dit artikel; of

b. het geheel van de activiteiten dat resulteert uit de combinatie van de activiteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen worden uitgeoefend, niet van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft,

op voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen, worden uitgeoefend, aanvullende taken zijn die deel uitmaken van een samenhangende bedrijfsvoering.”.

3. Wordt het zesde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“6. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, maar onverminderd het zevende lid, wanneer een persoon voor een onderneming optreedt in een Verdragsluitende Staat en daarbij gewoonlijk overeenkomsten sluit, of gewoonlijk de voornaamste rol speelt die leidt tot het sluiten van overeenkomsten die stelselmatig zonder materiële wijziging door de onderneming gesloten worden, en die overeenkomsten gesloten zijn

- a. in naam van de onderneming, of
- b. voor de eigendomsoverdracht of voor het verlenen van het gebruiksrecht van goederen die aan die onderneming toebehoren of ter zake waarvan de onderneming het gebruiksrecht heeft, of
- c. voor het verstrekken van diensten door die onderneming,

wordt die onderneming geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben ter zake van alle activiteiten welke die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de activiteiten van een dergelijk persoon beperkt blijven tot de activiteiten genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting (anders dan een vaste bedrijfsinrichting waarop het vijfde lid van toepassing zou zijn), deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

4. Wordt het zevende lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“7. Het zesde lid is niet van toepassing indien de persoon die in een Verdragsluitende Staat optreedt voor een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, in de eerstgenoemde Staat een bedrijf uitoefent als een onafhankelijke vertegenwoordiger en voor de onderneming handelt in de normale uitoefening van dat bedrijf. Wanneer een persoon evenwel uitsluitend of nagenoeg uitsluitend optreedt voor een of meer ondernemingen waarmee hij nauw verbonden is, wordt die persoon ten opzichte van elke dergelijke onderneming niet geacht een onafhankelijk vertegenwoordiger te zijn in de zin van dit lid.”.

5. Worden na het zevende lid het volgende nieuwe achtste en negende lid ingevoegd:

“8. Ten behoeve van de toepassing van dit artikel, wordt een persoon of onderneming geacht nauw te zijn verbonden met een onderneming indien uit alle relevante feiten en omstandigheden blijkt dat de ene zeggenschap heeft over de andere of dat ze beide onder zeggenschap staan van dezelfde personen of ondernemingen. In elk geval wordt een persoon of onderneming geacht nauw verbonden te zijn met een onderneming indien de ene direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang in de andere persoon (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) of indien een andere persoon of onderneming direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang (of, in het geval van een lichaam, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijke belang in het vermogen van het lichaam) in de persoon en in de onderneming of de twee ondernemingen.

9. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere staat zijn bedrijf uitoefent (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.”.

Artikel 6

Artikel 7 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 7 WINST UIT ONDERNEMING

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen die in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend in die andere Staat worden belast.
2. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 23 zijn de voordelen die in elk van de Verdragsluitende Staten kunnen worden toegerekend aan de vaste inrichting bedoeld in het eerste lid, de voordelen die zij naar verwachting zou behalen, in het bijzonder via haar handelen met andere onderdelen van de onderneming, indien zij een afzonderlijke en onafhankelijke onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke activiteiten zou verrichten onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, rekening houdend met de door de onderneming via de vaste inrichting en andere onderdelen van de onderneming uitgeoefende functies, gebruikte vermogensbestanddelen en genomen risico's.
3. Indien een Verdragsluitende Staat, in overeenstemming met het tweede lid, de voordelen corrigeert die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting van een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten en de voordelen van de onderneming die in de andere staat zijn belast, dienovereenkomstig belast, brengt de andere Staat, voor zover nodig om dubbele belastingheffing over deze voordelen te vermijden, een passende correctie aan indien hij instemt met de door de eerstbedoelde Staat doorgevoerde correctie; indien de andere Verdragsluitende Staat daarmee niet instemt, sluiten de Verdragsluitende Staten in onderling overleg elke daaruit voortvloeiende dubbele belasting uit.
4. Indien de voordelen inkomensbestanddelen bevatten die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.”.

Artikel 7

Artikel 10, tweede lid, van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

- “2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. 0 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijke gerechtigde een erkend pensioenfonds van de andere Verdragsluitende Staat is dat in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die andere Verdragsluitende Staat.
- b. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een samenwerkingsverband) dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;
- c. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle overige gevallen.”.

Artikel 8

In artikel 11 van het Verdrag:

1. Wordt, aan het eind van artikel 11, derde lid, onderdeel e, van het Verdrag het leesteken “.” geschrapt en vervangen door het leesteken: “;”.
2. Wordt, na het derde lid, onderdeel e, van het Verdrag het volgende nieuwe onderdeel f ingevoegd:

“f. aan een erkend pensioenfonds van de andere Verdragsluitende Staat dat in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die andere Verdragsluitende Staat.”.

Artikel 9

In artikel 13 van het Verdrag:

1. Wordt na het derde lid het volgende nieuwe lid 3a ingevoegd:

“3a. Voordelen die een inwoner van een Verdragsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen in een lichaam of van vergelijkbare belangen, zoals belangen in een samenwerkingsverband (*partnership*) of een trust, mogen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast indien, op enig tijdstip gedurende de periode van 365 dagen voorafgaand aan de vervreemding, meer dan 75 percent van de waarde van die aandelen of vergelijkbare belangen direct of indirect bepaald wordt door onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, die in die andere Verdragsluitende Staat gelegen zijn. Deze voordelen zijn echter uitsluitend belastbaar in de eerstgenoemde Staat wanneer de inwoner een erkend pensioenfonds van die Staat is dat in die Staat in het algemeen is vrijgesteld van belasting.”.
2. Wordt het vierde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid en lid 3a zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.”.

Artikel 10

Artikel 18 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 18

PENSIOENEN, LIJFRENTEN EN SOCIALEZEKERHEIDSUITKERINGEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat in de eerstgenoemde Staat worden belast.
2. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van de socialezekerheidswetgeving van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.
3. Een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een Verdragsluitende Staat voor zover de met het pensioen of een andere soortgelijke beloning of lijfrente samenhangende bijdragen of betalingen, dan wel de aanspraken op dit pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente in die Staat in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale tegemoetkoming. De overdracht van een pensioen of andere soortgelijke beloning of lijfrente van een in een Verdragsluitende Staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij naar een in een andere staat gevestigd pensioenfonds of aldaar gevestigde verzekeringsmaatschappij beperkt op geen enkele wijze de ingevolge dit artikel aan de eerstbedoelde Staat toegekende heffingsrechten.
4. De uitdrukking “lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, die tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.
5. De bepalingen van dit artikel zijn eveneens van toepassing op de betaling van een afkoopsom in plaats van een pensioen of andere soortgelijke beloning of een lijfrente.”.

Artikel 11

In artikel 23 van het Verdrag:

1. Worden in het tweede lid de woorden “ “artikel 18, tweede en vijfde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 18, eerste en tweede lid”.
2. Worden in het derde lid de woorden “artikel 13, vijfde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 13, lid 3a en vijfde lid” en worden de woorden “artikel 18, derde lid” geschrapt en vervangen door “artikel 18, vijfde lid”.

3. Wordt het vijfde lid geschrapt en vervangen door het volgende:

“5. Indien een inwoner van Polen inkomen verkrijgt dat volgens de bepalingen van het Verdrag in Nederland mag worden belast (behalve voor zover deze bepalingen belastingheffing door Nederland toestaan met als enige reden dat dat inkomen ook inkomen is dat door een inwoner van Nederland verkregen is), verleent Polen een aftrek op de belasting naar het inkomen van die inwoner ter hoogte van een bedrag dat gelijk is aan de in Nederland betaalde belasting naar het inkomen. Deze aftrek overschrijdt echter niet dat deel van de belasting naar het inkomen, zoals deze is berekend vóór het verlenen van de aftrek, dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat in Nederland mag worden belast.”

4. Na het vijfde lid worden het volgende zesde en zevende lid ingevoegd:

“6. Indien inkomen genoten door een inwoner van Polen in overeenstemming met enige bepaling van dit Verdrag in Polen van belastingheffing is vrijgesteld, dan mag Polen desalniettemin, bij het berekenen van het belastingbedrag over het resterende inkomen van die inwoner, het vrijgestelde inkomen in aanmerking nemen.

7. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing op inkomensbestanddelen verkregen door een inwoner van Nederland wanneer Polen de bepalingen van dit Verdrag toepast om deze inkomensbestanddelen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, of artikel 11, tweede lid, op deze inkomensbestanddelen toepast.”.

Artikel 12

Artikel 26 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 26 PROCEDURE VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin het nationale recht van die Staten voorziet, zijn zaak voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn zaak valt onder artikel 25, eerste lid, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten starten een procedure voor wederzijdse kennisgeving of een consultatieprocedure op voor zaken waarbij de bevoegde autoriteit aan wie de zaak voor onderling overleg werd voorgelegd het bezwaar van de belastingplichtige als ongegrond beschouwt. De zaak dient te worden voorgelegd binnen drie jaar na de eerste kennisgeving omtrent de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de zaak in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat op te lossen teneinde belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met het Verdrag. Elke bereikte overeenstemming wordt ten uitvoer gelegd ongeacht de eventuele termijnen waarin het nationale recht van de Verdragsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitleg of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks, waaronder via een gezamenlijke commissie bestaande uit henzelf of hun vertegenwoordigers, met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Indien:

a. een persoon uit hoofde van het eerste lid een zaak heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat omdat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, en

b. de bevoegde autoriteiten er niet in slagen overeenstemming te bereiken om die zaak op te lossen overeenkomstig het tweede lid, binnen drie jaar na de datum waarop de door de bevoegde autoriteiten benodigde informatie om de zaak te beoordelen aan beide bevoegde autoriteiten is verstrekt,

wordt elke onopgeloste kwestie die uit de zaak voortvloeit op schriftelijk verzoek van de persoon voorgelegd voor arbitrage. Deze onopgeloste kwesties worden evenwel niet voor arbitrage voorgelegd indien een administratieve rechtbank van een van beide Staten reeds over deze kwesties heeft beslist. Tenzij de rechtstreeks bij de zaak betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de arbitrale uitspraak wordt uitgevoerd niet aanvaardt, is de arbitrale uitspraak bindend voor beide Verdragsluitende Staten en wordt deze ten uitvoer gelegd ongeacht eventuele termijnen in het nationale recht van de Staten. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit lid regelen.”.

Artikel 13

Artikel 27 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 27 UITWISSELING VAN INFORMATIE

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag of voor de toepassing of handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de Verdragsluitende Staten, of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de heffing ingevolge die wetgeving niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid van dit artikel door een Verdragsluitende Staat ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheim gehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van die Staat is verkregen en wordt alleen openbaar gemaakt aan personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke en bestuursrechtelijke instanties) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten maken alleen voor deze doeleinden van de informatie gebruik. Zij mogen de informatie openbaar maken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen mag door een Verdragsluitende Staat ontvangen informatie voor andere doeleinden worden gebruikt, indien dergelijke informatie ingevolge het recht van beide Staten voor deze andere doeleinden mag worden gebruikt en de bevoegde autoriteit van de Staat die deze heeft verstrekt met dergelijk gebruik instemt.

3. In geen geval worden de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. informatie te verstrekken die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel geheim, commercieel geheim of beroepsgeheim of een handelsproces openbaar zou maken, dan wel informatie waarvan openbaarmaking in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

4. Indien informatie wordt verzocht door een Verdragsluitende Staat in overeenstemming met dit artikel, wendt de andere Verdragsluitende Staat zijn maatregelen inzake het verzamelen van informatie aan om de verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat de andere Staat ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke

informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige volzin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het derde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een Verdragsluitende Staat toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat hij geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren dergelijke informatie te verstrekken.

5. De bepalingen van het derde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een Verdragsluitende Staat toegestaan is het verstrekken van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de informatie berust bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking heeft op eigendomsbelangen in een persoon.”.

Artikel 14

Artikel 28 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 28 BIJSTAND BIJ DE INVORDERING VAN BELASTINGEN

1. De Verdragsluitende Staten verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Onder de uitdrukking "belastingvordering" als gebezigd in dit artikel wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de Verdragsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de belastingheffing uit hoofde daarvan niet in strijd is met dit Verdrag of met een ander instrument waarbij de Verdragsluitende Staten partij zijn, alsmede interest, bestuurlijke boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met een dergelijk bedrag.

3. Indien een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die Staat en verschuldigd is door een persoon die de invordering ervan op dat tijdstip op grond van de wetgeving van die Staat niet kan beletten, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die Staat aanvaard ten behoeve van invordering door de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat. Die belastingvordering wordt door die andere Staat ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat.

4. Indien een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen

teneinde de invordering te waarborgen, kan die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die Staat worden aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van die andere Verdragsluitende Staat. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop dergelijke maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in de eerstbedoelde Staat of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid zijn op een door een Verdragsluitende Staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die Staat niet de termijnen van toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van die Staat op grond van haar aard als zodanig voorrang aan verleend, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten. Voorts wordt aan een door een Verdragsluitende Staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die Staat geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van de andere Verdragsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een Verdragsluitende Staat worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties of bestuursrechtelijke instanties van de andere Verdragsluitende Staat.

7. Indien te eniger tijd nadat uit hoofde van het derde of vierde lid een verzoek is gedaan door een Verdragsluitende Staat en voordat de andere Verdragsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt aan de eerstgenoemde Staat, de desbetreffende belastingvordering:

- a. in het geval van een verzoek uit hoofde van het derde lid van dit artikel ophoudt, een belastingvordering van de eerstgenoemde Staat te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die Staat en die verschuldigd is door een persoon die, op dat tijdstip, uit hoofde van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, of
- b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid van dit artikel, ophoudt een belastingvordering van de eerstgenoemde Staat te zijn ter zake waarvan die Staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen,

stelt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat onverwijld daarvan in kennis en wordt, naar keuze van de andere Staat, het verzoek door de eerstgenoemde Staat uitgesteld of ingetrokken.

8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (ordre public);
- c. bijstand te verlenen indien de andere Verdragsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen heeft aangewend die hem naargelang

- van het geval uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk, ter beschikking staan;
- d. bijstand te verlenen in gevallen waarin de administratieve last voor die Staat duidelijk onevenredig is ten opzichte van het door de andere Verdragsluitende Staat te behalen voordeel.”.

Artikel 15

Artikel 29 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 29 RECHT OP VOORDELEN

1. Niettegenstaande de overige bepalingen van dit Verdrag, wordt een voordeel uit hoofde van dit Verdrag niet toegekend met betrekking tot een inkomensbestanddeel wanneer er, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het verkrijgen van dat voordeel een van de voornaamste doelen was van een constructie of transactie die direct of indirect tot dat voordeel heeft geleid, tenzij vastgesteld wordt dat het toekennen van dat voordeel onder die omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en doel van de relevante bepalingen van dit Verdrag.

2. Indien een persoon een voordeel uit hoofde van dit Verdrag wordt geweigerd ingevolge het eerste lid, dient de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat die het voordeel anderszins zou hebben toegekend deze persoon desalniettemin te behandelen alsof deze recht heeft op dit voordeel of op andere voordelen ter zake van een specifiek inkomensbestanddeel, indien deze bevoegde autoriteit, op verzoek van deze persoon en na bestudering van de relevante feiten en omstandigheden, vaststelt dat deze voordelen zouden zijn verleend bij het ontbreken van de transactie of constructie bedoeld in het eerste lid.

De bevoegde autoriteit van een Verdragsluitende Staat raadpleegt de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat alvorens een voordeel uit hoofde van dit lid te weigeren.”.

Artikel 16

Artikel 31 van het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“ARTIKEL 31 UITBREIDING TOT ANDERE GEBIEDEN

1. Dit Verdrag kan, hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot elk deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat niet in Europa is gelegen, indien het desbetreffende deel van het Koninkrijk der Nederlanden belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Een

dergelijke uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling of op enige andere wijze in overeenstemming met hun grondwettelijke procedures.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van het Verdrag voor een deel waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.”.

Artikel 17

De Preambule van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“Ter zake van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het voorkomen van het ontduiken en ontwijken van belasting, gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Polen, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.”.

Artikel 18

Artikel I van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 19

De huidige artikelen II, III, IV en V van het Protocol bij het Verdrag worden vernummerd tot respectievelijk artikel I, II, III en IV.

Artikel 20

Na artikel IV van het Protocol bij het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel V ingevoegd:

“V. Ad artikel 10

1. De bepalingen van artikel 10, tweede lid, onderdeel b, zijn niet van toepassing op dividenden betaald door of aan een persoon die voor de toepassing van de Nederlandse vennootschapsbelasting een fiscale beleggingsinstelling is of door of aan een persoon die een open-end beleggingsfonds is, respectievelijk vrijgesteld is ten behoeve van de vennootschapsbelasting in Polen.

2. Het is wel te verstaan dat inkomsten ontvangen in verband met de (gedeeltelijke) liquidatie van een lichaam of de inkoop van eigen aandelen door een lichaam worden behandeld als inkomsten uit aandelen.

3. Het is wel te verstaan dat inkomsten verkregen in verband met uitdelingen op grond van certificaten van of deelnemingen in een investeringsfonds worden behandeld als inkomsten uit aandelen.”.

Artikel 21

Artikel VI van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“VI. Ad artikel 11

1. Het is wel te verstaan dat onder de uitdrukking "een lening, ongeacht van welke aard" zoals gebezigd in artikel 11, derde lid, onderdeel c, mede omvat converteerbare obligaties en bijgevolg dat de uitdrukking "interest" zoals gebezigd in artikel 11, vijfde lid, mede omvat inkomsten uit niet-converteerbare obligaties en inkomsten uit converteerbare obligaties tot het tijdstip waarop de laatstgenoemde obligaties daadwerkelijk worden geconverteerd in aandelen. Het is voorts wel te verstaan dat de uitdrukking "interest" geen inkomensbestanddelen omvat die worden behandeld overeenkomstig artikel 10.

2. Artikel 11, derde lid, is ook van toepassing op interest betaald aan:

- a. de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V. of haar rechtsopvolger,
- b. Atradius State Business NV ter zake van leningen verstrekt, goedgekeurd, gewaarborgd of verzekerd door de regering van Nederland,
- c. de Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.,
als die uiteindelijk gerechtigden zijn.”

Artikel 22

Artikel VII van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 23

De huidige artikelen VIII en IX van het Protocol bij het Verdrag worden vernummerd tot respectievelijk artikel VII en VIII.

Artikel 24

Artikel X van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt.

Artikel 25

Het huidige artikel XI van het Protocol bij het Verdrag wordt vernummerd tot artikel IX.

Artikel 26

Artikel XII van het Protocol bij het Verdrag wordt geschrapt en vervangen door het volgende:

“X. Ad artikel 27

Het is wel te verstaan dat artikel 27, tweede lid, tevens van toepassing is op personen of autoriteiten die betrokken zijn bij het vaststellen van zaken die voor arbitrage worden voorgelegd ingevolge artikel 26, vijfde lid.”.

Artikel 27

Na het nieuwe artikel X van het Protocol bij het Verdrag wordt het volgende nieuwe artikel XI ingevoegd:

“XI. Ad artikelen 27 en 28

1. De bepalingen van artikel 27 zijn dienovereenkomstig van toepassing op informatie die relevant is voor de tenuitvoerlegging van inkomensgerelateerde voorschriften krachtens de wetgeving van de Verdragsluitende Staten door de belastingautoriteiten van de desbetreffende Verdragsluitende Staten die belast zijn met de implementatie, toepassing of handhaving van deze inkomensgerelateerde voorschriften. De bepalingen van artikel 28 zijn van overeenkomstige toepassing op bijstand bij de invordering van bedragen betaald uit hoofde van inkomensgerelateerde voorschriften, voor zover deze bedragen worden behandeld als belastingvorderingen in verband met belastingen door de Verdragsluitende Staat waaruit deze bedragen afkomstig zijn.
2. Alle informatie die uit hoofde van het eerste lid van dit artikel juncto artikel 27 wordt ontvangen, wordt uitsluitend gebruikt ten behoeve van de vaststelling en heffing van de bijdragen en de vaststelling en toewijzing van de voordelen uit hoofde van de inkomensgerelateerde voorschriften bedoeld in het eerste lid van dit artikel.
3. Het is wel te verstaan dat de inkomensgerelateerde voorschriften bedoeld in het eerste lid voorschriften omvatten voor toekenning van financiële ondersteuning door een Verdragsluitende Staat aan natuurlijke personen ter zake van bijvoorbeeld huurkosten, kosten van kinderopvang en zorgkosten op basis van de financiële situatie van deze natuurlijke personen.”.

Artikel 28

Dit wijzigingsprotocol treedt in werking op de laatste dag van de derde maand volgend op de maand waarin de laatste kennisgeving is ontvangen waarin de onderscheiden regeringen elkaar schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en –tijdvakken en belastbare gebeurtenissen die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de wijzigingsovereenkomst in werking is getreden.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit wijzigingsprotocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Warszawa op 29 oktober 2020, in de Poolse, de Nederlandse en de Engelse taal, waarbij alle teksten gelijkelijk authentiek zijn. In geval van verschillen in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voor de Republiek Polen

Jan Samoriski

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Bergsma

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia *11/12/2020*

Konrad Marciniak
Konrad Marciniak
Dyrektor
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

